

Gönüllerde İnecek Var

– Mecaz Adam · 11 Mayıs 2016

Ağız bozuk bir fahişe, küfrünü içime kusmuş sanki. Yoksa böylesine şeytanlaşmış insanlar melek gibi görünmezlerdi gözlerime. Bense otobüs saatini kaçırmış gurbetçiler gibiyim. Varamadım gitti yıllardır aradığım huzura.

Uzun yol yolcusuyum. Kaptan son durak diyor. İnesim yok. Daha göreceğim çok şey var diyorum. Kaptan yüzüme alaycı alaycı bakıyor. Çaresiz uzaklaşıyorum. Gideceği yeri olmayan ne bilsin ki yolculuk nerededir. Varış Hakka olsa da, bilmediğim dinlenme tesislerinde konaklıyorum.

Bir ressam görüyorum. Tabiatla mutluluğa imza atıyor kâğıt üzeri! Bense yapılan kır düğününün davetsiz misafiriyim. İstenmediğim bir yer olsa da, mutluluklarına tanık oluyorum. Sonra bir ömür baki kalmasını diliyorum mutluluklarının. Uzaklaşıyorum. Nereye gitsen yabancıyım. Bilmem çıkar mı beni de bir tanıyan...

Mendil satan bir kıza denk geliyorum. Mavi renkli gözleriyle adeta beni okyanuslar ötesinde bir adaya davet ediyor. Gitmesem olmayacak. Kalsam kimse kabul etmeyecek beni. Bir mendil satın alıp gamzelerinde çadır kuruyorum. Bu kamp ikimize özel...

Sonra ben ve dört duvar kalıyoruz. Evet, beni de bir tanıyan çıkıyor sonunda. Kâğıt aziz bir sofraya gibi seriliyor önüme. Kalem desen itaatkâr bir er oluyor. Bense sonunda kavuşuyorum o hayalini kurduğum huzura. Çay alıyorum kendime en demlisinden. Bu kez kendinden emin bir yolcu oluyorum. Kaptan beni gördüğüne şaşırıyor. Bense korkma gideceğim yeri biliyorum diyorum. Kaptan lafı ikiletmeden tam gaz devam ediyor. Sonunda varıyoruz...

"Gönüllerde inecek var..."